

قطعنامه های ۱۵۵۷-۱۵۴۶-۱۵۳۸ شورای امنیت

قطعنامه ۱۵۳۸ که توسط شورای امنیت در جلسه ۴۹۴۶ در آوریل ۲۰۰۴ به تصویب رسید:

شورای امنیت،

- تمایل خویش را در اجرای تحقیقی کامل و عادلانه در مورد تلاشهای رژیم سابق عراق در زمینه پرداخت رشوه، اموال غیرقانونی و تعرفه های اضافی برای فروش نفت و پرداختهای غیرقانونی در زمینه خرید کالاهای انسانی به منظور طفره رفتن از مصوبات قطعنامه ۶۶۱ مورخ ۶ اوت ۱۹۹۰ و قطعنامه های بعدی مرتبط اعلام می دارد.

- در رابطه با گزارشهای خبری عمومی و اظهار نظرهایی که در مورد نحوه مدیریت و اداره برنامه نفت در مقابل غذا، که در راستای اجرای قطعنامه ۹۸۶ مورخ ۱۴ آوریل ۱۹۹۵ و دیگر قطعنامه های مرتبط تأسیس گردید، تشکیک نموده است، از جمله ادعا در زمینه وقوع عملیات کلاهبرداری و فساد، ابراز نگرانی می نماید.

- تأکید می کند که اقدام مسئولان، اعضا و وکلای سازمان ملل متحد و همچنین پیمانکاران، از جمله واحدهایی که در راستای این برنامه پیمانهای را منعقد کرده اند، هرگونه فعالیت غیرقانونی پذیرفتنی نیست.

- بر اهمیت همکاری کامل تمامی مسئولان و اعضای سازمان ملل متحد، دولت ائتلافی موقت عراق و دیگر کشورهای عضو با هیأت بررسی مستقل عالی رتبه اصرار می ورزد.

- نامه رییس شورا مورخ ۳۱ مارس ۲۰۰۴ که از تصمیم دبیر کل در رابطه با تأسیس هیأت بررسی مستقل عالی رتبه جهت تحقیق در نحوه مدیریت، و اداره برنامه نفت در مقابل غذا استقبال نموده است را مورد تأکید قرار می دهد و از جزئیات مرتبط با سازماندهی و ویژگیهای آن هیأت مطلع می گردد.

۱. از تعیین هیأت بررسی مستقل عالی رتبه استقبال می کند؛

۲. از دولت ائتلافی موقت عراق و دیگر دولتهای عضو از جمله دستگاههای سازمان دهنده ملی دعوت می نماید که به هر وسیله مناسب و ممکن با هیأت بررسی همکاری کاملی داشته باشند؛

۳. در انتظار گزارش پایانی هیأت بررسی خواهد بود؛ و

۴. مقرر می دارد که این مسئله را تحت نظر قرار دهد.

قطعه نامه ۱۵۴۶ که توسط شورای امنیت در جلسه ۴۹۸۷ مورخ ۸ ژوئن ۲۰۰۴ به تصویب رسید:

شورای امنیت،

- از آغاز مرحله جدیدی در انتقال عراق به سمت حکومتی که به شکلی دموکراتیک انتخاب شده استقبال می نماید و در انتظار پایان اشغال و اقدام دولت موقت، مستقل و دارای حاکمیت کامل عراق برای برعهده گرفتن مسئولیت کامل و سلطه تا تاریخ ۳۰ ژوئن ۲۰۰۴ می باشد.

- به تمامی قطعه نامه های پیشین مرتبط با عراق اشاره می کند.

- بر استقلال، سیادت، یک پارچگی و تمامیت ارضی عراق تأکید می ورزد. همچنین بر حق مردم عراق در تعیین آزادانه آینده سیاسی و کنترل منابع طبیعی خود تأکید می نماید.

- بر اهمیت حمایت بین المللی به ویژه حمایت کشورهای منطقه، همسایگان عراق و سازمانهای منطقه ای از مردم عراق برای دستیابی به امنیت و شکوفایی اذعان می دارد و متذکر می شود که اجرای موفقیت آمیز این قطعه نامه منجر به تحقق ثبات منطقه ای خواهد شد.

- از تلاشهای مشاور ویژه دبیر کل در جهت کمک به مردم عراق برای دستیابی به

شکل دهی دولت موقت عراق به نحوی که در نامه دبیرکل مورخ ۷ ژوئن ۲۰۰۴ (S/2004/461) تبیین شده است، استقبال می کند.

- از انحلال شورای حکومتی عراق مطلع گردید و از پیشرفتهای به دست آمده در اجرای هماهنگیها برای گذار سیاسی عراق طبق قطعنامه ۱۵۱۱ مورخ ۱۶ اکتبر ۲۰۰۳ استقبال می نماید.

- از پایبندی دولت موقت عراق در شکل دهی عراقی فدرال، دموکراتیک، متکثر و یک پارچه که در آن احترام کاملی به حقوق سیاسی و حقوق بشر گذاشته می شود، استقبال می کند.

- بر ضرورت احترام و حمایت تمامی اطراف از آثار باستانی، تاریخی، فرهنگی و دینی اصرار می ورزد.

- بر اهمیت حکومت قانون، آشتی ملی، احترام به حقوق بشر از جمله حقوق زنان، آزادیهای اساسی و دموکراسی از جمله انتخابات آزادانه و عادلانه تأکید می نماید.

- به تأسیس هیأت کمک رسان سازمان ملل متحد به عراق (UNAMI) در ۱۴ اگوست ۲۰۰۳ اشاره می کند و تأکید می نماید که سازمان ملل متحد باید نقش اصلی را در کمک رسانی به ملت و دولت عراق برای تشکیل نهادهای حکومت مبتنی بر نمایندگی مردم بر عهده گیرد.

- تأکید می نماید که حمایت بین المللی برای بازگرداندن ثبات و امنیت جهت رفاه مردم عراق ضرورت دارد. همچنان که فعالیت تمامی اطراف برای منافع ملت عراق حایز اهمیت است، در این زمینه از مشارکت کشورهای عضو در چارچوب قطعنامه ۱۴۳۸ مورخ ۲۲ مه ۲۰۰۳ و قطعنامه ۱۵۱۱ (۲۰۰۳) استقبال می کند.

- به گزارش ارایه شده از سوی ایالات متحده به شورای امنیت در ۱۶ آوریل ۲۰۰۴ درباره تلاشها و پیشرفتهای نیروهای چند ملیتی اشاره می نماید و درخواست مطرح شده در نامه ارسالی از سوی نخست وزیر دولت موقت عراق به رییس شورا مورخ ۵ ژوئن ۲۰۰۴ که به پیوست این قطعنامه می باشد، ادامه حضور نیروهای چند ملیتی را متذکر می شود و بر اهمیت

موافقت دولت دارای سیادت عراق در رابطه با حضور نیروهای چند ملیتی و اهمیت هماهنگی نزدیک میان نیروهای چند ملیتی و آن حکومت، اذعان می نماید.

- از آمادگی نیروهای چند ملیتی در ادامه تلاشهای خود برای مشارکت در حفاظت از امنیت و ثبات عراق و حمایت از گذار سیاسی به ویژه برای انتخاب آتی و فراهم ساختن امنیت جهت حضور سازمان ملل متحد در عراق به نحوی که در نامه ارسالی از وزیر خارجه ایالات متحده به رییس شورا مورخ ۵ ژوئن ۲۰۰۴ تبیین شده و به پیوست این قطعنامه می باشد، استقبال می کند.

- از پایبندی تمامی نیروهای حاضر برای حفاظت از امنیت و ثبات عراق و فعالیت طبق حقوق بین الملل از جمله الزامات مقرر شده براساس حقوق بشر بین المللی و همکاری با سازمانهای بین المللی مرتبط مطلع می گردد و بر اهمیت کمکهای بین المللی برای بازسازی و توسعه اقتصاد عراق تأکید می نماید.

- بر منافی اذعان می نماید که عراق از خلال مصونیتها و امتیازاتی که درآمدهای نفتی آن و صندوق توسعه این کشور از آن بهره مند می شوند، به دست می آورد و اهمیت تداوم تخصیص بودجه به این صندوق از سوی دولت موقت و دولتهایی که پس از انحلال این دولت جانشین آن می گردند را متذکر می شود.

- تصریح می نماید که وضعیت در عراق همچنان تهدیدیدی برای صلح و امنیت بین المللی به شمار می آید.

- براساس فصل هفتم منشور ملل متحد:

۱. تشکیل حکومتی دارای سیاست در عراق به نحو ارایه شده در اول ژوئن ۲۰۰۴ که تا تاریخ ۳۰ ژوئن ۲۰۰۴ مسئولیت و قدرت کامل را برای حکم رانی بر عراق بر عهده گیرد، تأیید می کند، با امتناع از اتخاذ هرگونه اقدامی که پس از سپری شدن دوران موقت محدود بر سرنوشت عراق تأثیر بگذارد تا آنکه دولت انتقال انتخابی حکم رانی را طبق بند چهارم زیر تحویل بگیرد.

۲. همچنین از اینکه با فرا رسیدن ۳۰ ژوئن ۲۰۰۴، اشغال به پایان می رسد و دوران

دولت ائتلافی موقت نیز خاتمه می‌یابد و عراق بار دیگر حاکمیت کامل خود را باز می‌یابد، استقبال می‌نماید.

۳. بر حق ملت عراق در تعیین آزادانه آینده سیاسی و ممارست قدرت و کنترل منابع مالی و طبیعی خویش بار دیگر تأکید می‌کند.

۴. با جدول زمانی پیشنهادی برای گذار سیاسی عراق به نظامی دموکراتیک که شامل موارد زیر است، موافقت می‌نماید:

الف. تشکیل دولتی موقت دارای سیادت برعراق که مسئولیت حکم رانی و قدرت را تا ۳۰ ژوئن برعهده گیرد؛

ب. برگزاری کنفرانس ملی که منعکس کننده تنوع جامعه عراق باشد؛ و

ج. برگزاری انتخاباتی دموکراتیک و مستقیم تا تاریخ ۳۱ دسامبر ۲۰۰۴ (در صورت امکان) یا تاریخی که در هر شرایط از ۳۱ ژانویه ۲۰۰۵ فراتر نرود، به منظور تشکیل اتحادیه ای ملی انتقالی که مسئولیتهای متعددی از جمله تشکیل دولت انتقالی عراق و تدوین قانون اساسی دایمی عراق را جهت آماده سازی زمینه مالی لازم برای تأسیس دولتی منتخب براساس قانون اساسی تا تاریخ ۳۱ دسامبر ۲۰۰۵ برعهده گیرد.

۵. از دولت عراق دعوت می‌کند تا این مسئله را مد نظر قرار دهد که چگونه می‌تواند با برگزاری یک اجلاس بین المللی به موارد فوق الذکر کمک کند و متذکر می‌شود که از برگزاری چنین اجلاسی جهت حمایت از گذار سیاسی و بازسازی عراق در راستای منافع مردم عراق و ثبات منطقه استقبال خواهد کرد.

۶. از تمامی عراقی ها می‌خواهد که تمامی این ترتیبات را به شکلی مسالمت آمیز و کامل به اجرا درآورند و از دولتها و سازمانهای مرتبط نیز درخواست می‌کند که از این ترتیبات حمایت نمایند.

۷. مقرر می‌دارد که نماینده ویژه دبیرکل و هیأت کمک رسان سازمان ملل متحد به عراق (UNAMI) در چارچوب اجرای وظایفشان و براساس آنچه که شرایط اجازه می‌دهد، جهت کمک به ملت و دولت عراق و طبق درخواست دولت عراق، باید در زمینه های زیر نقش اساسی ایفا کنند:

الف. کمک به برگزاری کنفرانسی ملی جهت انتخاب مجلس مشورتی در ژوئیه ۲۰۰۴؛
ب. ارایه مشاوره و حمایت از کمیسیون انتخاباتی مستقل در عراق و همچنین دولت موقت عراق و شورای ملی انتقال در فرایند اجرای انتخابات؛
پ. ترویج گفتمان ملی و ایجاد توافق نظر در سطح ملی در زمینه تدوین قانون اساسی ملی توسط مردم عراق؛

ت. ارایه مشاوره به دولت عراق جهت توسعه خدمات فعال مدنی و اجتماعی؛

ج. مشارکت در همکاری و ارایه کمک در بازسازیها، توسعه و مساعدتهای انسانی؛

د. ترویج حمایت از حقوق بشر، آشتی ملی و اصلاحات قضایی و قانونی به منظور تقویت حکومت قانون در عراق؛ و

هـ. ارایه مشاوره و کمک به دولت عراق در زمینه برنامه ریزی اولیه جهت اجرای آمارگیری جمعیتی.

۸. از تلاشهای مستمر دولت موقت آینده عراق جهت ایجاد نیروهای امنیتی عراق از جمله نیروهای مسلح - از این پس نیروهای امنیتی عراق نامیده می شوند- که به فرماندهی دولت موقت عراق و دولتهای جانشین آن فعالیت و به تدریج نقش بزرگ تری را ایفا خواهند کرد تا اینکه در نهایت مسئولیت کامل حفاظت از امنیت و ثبات عراق را بر عهده گیرند، استقبال می نماید.

۹. متذکر می شود که حضور نیروهای چند ملیتی در عراق بنا به درخواست دولت موقت آینده عراق است و بنابراین بار دیگر تأکید می کند که صلاحیت اعطاء شده به نیروهای چند ملیتی که تحت فرماندهی متحد شکل گرفته است، به موجب قطعنامه ۱۵۱۱ (۲۰۰۳) و بنا به دو نامه پیوست این قطعنامه می باشد.

۱۰. مقرر می دارد که نیروهای چند ملیتی با توجه به دو نامه پیوست به این قطعنامه که در مجموع نشانگر درخواست ادامه حضور نیروهای چند ملیتی در عراق و تعیین وظایف آن می باشند، می بایستی صلاحیت اتخاذ هرگونه تدبیر لازم جهت مشارکت در حفاظت از امنیت و ثبات در عراق از جمله مقابله و مبارزه با تروریسم را داشته باشند، به نحوی که سازمان ملل متحد

بتواند در کنار دیگر فعالیتها که در بند هفتم این قطعنامه از آن ذکر شد، نقش خود را در کمک به ملت عراق تکمیل نماید و مردم عراق بتوانند به شکلی آزادانه و بدون هراس، جدول زمانی و برنامه فرایند سیاسی را به اجرا گذارند و از فعالیتهای بازسازی و اصلاحی استفاده ببرند.

۱۱. در این رابطه از دو نامه پیوست به این قطعنامه که در مجموع اعلام می دارند که ترتیباتی جهت ایجاد مشارکت امنیتی میان دولت دارای سیادت عراق و نیروهای چند ملیتی و تضمین به وجود آمدن هماهنگی میان این دو در حال انجام است، استقبال می کند و در این زمینه متذکر می شود که نیروهای امنیتی عراق در برابر وزرای ذی ربط عراق مسئولند و دولت عراق صلاحیت دارد که نیروهای امنیتی عراق را به نیروهای چند ملیتی جهت اجرای عملیات ملحق سازد و ساختارهای امنیتی ذکر شده در این دو نامه به عنوان زمینه ای است برای دولت عراق و نیروهای چند ملیتی جهت دستیابی به توافقی در مورد همه مسایل امنیتی و مسایل متعلق به سیاست گذاریها از جمله سیاست گذاریهای مرتبط با عملیات هجومی حساس، و تضمین می نماید که مشارکت کامل میان نیروهای امنیتی عراق و نیروهای چند ملیتی از طریق همکاری و مشاوره نزدیک محقق خواهد شد.

۱۲. همچنین مقرر می دارد که بنا به درخواست دولت عراق و با سپری شدن ۱۲ ماه از تاریخ تصویب این قطعنامه حضور نیروهای چند ملیتی را مورد بازنگری قرار دهد تا اینکه حضور کنونی این نیروها با کامل شدن فرایند سیاسی مندرج در بند چهارم این قطعنامه به پایان برسد و اعلام می دارد که در صورت درخواست دولت عراق، به حضور نیروهای چند ملیتی قبل از پایان مهلت مقرر خاتمه خواهد داد.

۱۳. از نیت مطرح شده در نامه ارسالی از سوی وزیر خارجه ایالات متحده جهت ایجاد واحدی مجزا در چارچوب فرماندهی متحد نیروهای چند ملیتی با هدف تأمین امنیت نمایندگی سازمان ملل متحد در عراق، مطلع گردید و تشخیص می دهد که اتخاذ تدابیری که هدف آن تأمین امنیت کارمندان سازمان ملل متحد شاغل در عراق باشد، هزینه بسیاری را در بر می گیرد و از کشورهای عضو و سازمانهای ذی ربط می خواهد که این هزینه ها، از جمله مشارکت در ایجاد این واحد را تأمین نمایند.

۱۴. تشخیص می دهد که نیروهای چند ملیتی از طریق برنامه های آموزشی نظامی، تجهیزات، دیده بانی و آموزشهای توجیهی به ساخت توانمندیهای نیروها و نهادهای امنیتی عراق کمک خواهند کرد.

۱۵. از کشورهای عضو و سازمانهای بین المللی و منطقه ای در خواست می کند که به نیروهای چند ملیتی؛ از جمله نیروهای نظامی به شیوه ای که با دولت عراق به توافق می رسند، کمک نمایند تا نیاز مردم عراق به امنیت و ثبات برآورده شود و همچنین کمکهای انسانی و کمک برای بازسازی به عمل آورند و از تلاشهای هیأت کمک رسان سازمان ملل متحد به عراق (UNAMI) حمایت نمایند.

۱۶. بر اهمیت تأسیس پلیس فعال عراق، مراقبت از مرزها و تأسیس هیأت حمایت از بنادر و گذرگاهها زیر نظر وزارت کشور عراق و با همکاری دیگر وزارتخانه های عراق به منظور حمایت از قانون، نظام و امنیت از جمله مبارزه با تروریسم تأکید می شود و از کشورهای عضو و سازمانهای بین المللی می خواهد که در جهت ایجاد توانمندی در این نهادهای عراق به دولت عراق کمک نمایند.

۱۷. تمامی فعالیتهای تروریستی در عراق را محکوم می نماید و بار دیگر بر پایبندیهای کشورهای عضو به موجب قطعنامه های ۱۳۷۳ مورخ ۲۸ سپتامبر ۲۰۰۱ و ۱۲۷۶ مورخ ۱۵ اکتبر ۱۹۹۹ و ۱۳۳۳ مورخ ۱۹ دسامبر ۲۰۰۰ و ۱۳۹۰ مورخ ۱۶ ژانویه ۲۰۰۲ و ۱۴۰۵ مورخ ۱۷ ژانویه ۲۰۰۳ و ۱۵۲۶ مورخ ۳۰ ژانویه ۲۰۰۴ و دیگر تعهدهای بین المللی مرتبط به این امر که در مجموع با فعالیتهای تروریستی در عراق یا نشأت گرفته از عراق و یا علیه شهروندان آن می باشد، تأکید می کند و به ویژه بار دیگر درخواست خود از کشورهای هم جوار را تکرار می نماید که مانع از عبور تروریستها به عراق و یا از عراق شوند و یا تروریستها را مجهز به سلاح کنند و یا برای آنها منابع مالی که می تواند از تروریستها حمایت کند، فراهم نمایند و بار دیگر بر اهمیت تحکیم همکاری کشورهای منطقه از جمله کشورهای همسایه عراق در این زمینه تأکید می نماید.

۱۸. تشخیص می دهد که دولت موقت عراق نقش اصلی را در ایجاد هماهنگی کمکهای بین المللی ارایه شده به عراق بر عهده گیرد.

۱۹. از تلاشهای کشورهای عضو و سازمانهای بین المللی به منظور حمایت از نیازهای دولت موقت عراق، ارسال کارشناسان و کمکهای فناوری در خلال اقدام عراق به بازسازی توانمندیهای اداری خویش، استقبال می کند.

۲۰. درخواست خود را از کشورهای عضو و مؤسسه های پولی بین المللی و دیگر سازمانها جهت تحکیم تلاشهایشان به منظور کمک به ملت عراق در بازسازی و توسعه اقتصاد عراق، ارسال کارشناسان بین المللی و فراهم آوردن منابع ضروری از راه برنامه ای برای هماهنگی کمکهای اطراف اهداء کننده این کمکها، تکرار می نماید.

۲۱. مقرر می دارد که تحریمهای مربوط به فروش و یا واردات اسلحه و یا تجهیزات مرتبط به عراق بر اساس قطعنامه های سابق در مورد سلاح و تجهیزات مرتبط که مورد نیاز دولت عراق و یا نیروهای چند ملیتی است و در خدمت اهداف این قطعنامه می باشد، به اجرا در نیاید و بر اهمیت نقش کشورهای هم جوار در این رابطه اشاره می نماید و از دولت عراق و نیروهای چند ملیتی تضمین وضع برنامه اجرایی مناسب در این خصوص را درخواست می کند.

۲۲. اشاره می نماید که در بند فوق هیچ موردی که تحریمهای اعمال شده بر دولتها یا پایبندی هایشان را در ارتباط با بندهای مشخص شده در مواد ۸ و ۱۲ قطعنامه ۸۷ مورخ سوم آوریل ۱۹۹۱ با فعالیتهای ذکر شده در بند ۳ از قطعنامه ۷۰۷ مورخ ۱۵ آگوست ۱۹۹۱، نقض کند، وجود ندارد و بار دیگر بر عزم خویش جهت تجدید نظر در ادامه فعالیت کمیته تحقیق و پی گیری سازمان ملل متحد و کمیته پی گیری آژانس بین المللی انرژی هسته ای تأکید می نماید.

۲۳. از کشورهای عضو و سازمانهای بین المللی می خواهد که به درخواستهای دولت عراق در زمینه کمک به تلاشهای عراق جهت ادغام جنگجویان قدیمی و اعضای گروههای شبه نظامی سابق در جامعه عراق پاسخ گویند.

۲۴. متذکر می شود که پس از انحلال دولت ائتلافی موقت هرگونه دخل و تصرف در اموال صندوق توسعه عراق می بایستی به طور انحصاری تحت نظارت دولت عراق باشد و مقرر

می‌دارد که به منظور عمل به تعهدات فراروی صندوق توسعه عراق این صندوق به شکلی شفاف و منصفانه و از طریق بودجه عراق مورد استفاده قرار گیرد و همچنان درآمدهای حاصل از صادرات نفت، تولیدات نفتی و گاز طبیعی طبق ماده ۲۰ قطعنامه ۱۴۸۳ (۲۰۰۳) به این صندوق واریز شود و اینکه شورای بین‌المللی مشاوره و نظارت فعالیت‌های خود را در نظارت بر صندوق توسعه عراق ادامه دهد و فرد واجد شرایطی را که از سوی دولت عراق برگزیده می‌شود، به عنوان عضو جدید با حق رأی کامل به این شورا ملحق سازد و ترتیبات لازم را برای ادامه واریز درآمدهای ذکر شده در ماده ۲۱ قطعنامه ۱۴۸۳ (۲۰۰۳) اتخاذ نماید.

۲۵. همچنین مقرر می‌دارد که مفاد بند فوق در مورد واریز درآمدها به صندوق توسعه عراق و در مورد نقش شورای بین‌المللی مشاوره و نظارت را بنا به درخواست دولت انتقالی عراق و یا پس از سپری شدن ۱۲ ماه از تاریخ تصویب این قطعنامه بازبینی نماید و اجرای این مفاد پس از اجرای فرایند سیاسی مندرج ماده چهارم قطعنامه به پایان رسد.

۲۶. در مورد انحلال دولت ائتلافی موقت مقرر می‌دارد که دولت موقت عراق و دیگر دولتهای آینده حقوق، مسئولیتها، تکالیف و الزامات متعلق به برنامه نفت مقابل غذا که به دولت ائتلافی منتقل شده بود؛ از جمله مسئولیت اجرای برنامه و هرگونه تکالیفی که به خاطر آن مسئولیتی متوجه دولت ائتلافی بوده است و مسئولیت تضمین تأیید تحویل کالا از سوی نهادی مستقل را بپذیرند و همچنین مقرر می‌دارد که دولت موقت عراق و دولتهای جانشین آن پس از دوره انتقالی که مدت آن از تاریخ تصویب این قطعنامه ۱۲۰ روز می‌باشد، مسئولیت تأیید تحویل کالا را براساس قراردادهایی که اولویتشان پیشتر تعیین شده است، بپذیرند و این تأیید را به مشابه تأیید مستقل لازم جهت آزادسازی اموال مرتبط با این قراردادها، مشورت، بر طبق نیاز، برای روان بودن اجرای این ترتیبات مد نظر قرار دهد.

۲۷. همچنین مقرر می‌دارد که مفاد ماده ۲۲ از قطعنامه ۱۴۳۸ (۲۰۰۳) همچنان قابل اجرا بماند، به جز آنکه امتیازها و مصونیت‌های ذکر شده در آن ماده با هرگونه قضاوت نهایی ناشی از پایبندی در قراردادهایی که عراق پس از ۳۰ ژوئن ۲۰۰۴ به امضاء می‌رساند، قابلیت اجرایی نخواهد داشت.

۲۸. از پایبندی بسیاری از وام‌دهندگان، از جمله اعضاء باشگاه پاریس، به دلیل تعیین راهکارهایی جهت کاهش جدی بدهیهای کلان عراق استقبال می‌نماید و از کشورهای عضو و سازمانهای بین‌المللی و منطقه‌ای درخواست می‌کند که از تلاشهای عراق برای بازسازی این کشور حمایت کنند و مؤسسات مالی بین‌المللی و وام‌دهندگان دوجانبه را جهت اتخاذ اقدامات فوری برای فراهم آوردن مجموعه کاملی از وامها و کمکهای مالی دیگر به عراق تشویق می‌کند و تشخیص می‌دهد که دولت موقت عراق صلاحیت لازم جهت انعقاد و اجرای هر آنچه را که می‌بایست در این نوع از قراردادها و ترتیبات دیگر داشت، در اختیار دارد و از وام‌دهندگان و مؤسسات درخواست می‌کند که این مسئله را با دولت موقت عراق و دولتهای جانشین در اولویت قرار دهد.

۲۹. تداوم پایبندی کشورهای عضو در زمینه مسدود کردن و انتقال دادن اموال، داراییها و منابع اقتصادی مشخصی را براساس مواد ۱۹ و ۲۳ قطعنامه ۱۴۳۸ (۲۰۰۳) و قطعنامه ۱۵۱۸ (۲۰۰۳) درخواست می‌کند.

۳۰. از دبیرکل درخواست می‌کند که طی سه ماه از تاریخ تصویب این قطعنامه گزارشی از فعالیتهای هیأت کمک‌رسان سازمان ملل متحد به عراق (UNAMI) و گزارشی در هر سه ماه پس از آن درباره پیشرفتهای به دست آمده جهت برگزاری انتخابات ملی و تمامی مسئولیتهای اجرا شده هیأت کمک‌رسان سازمان ملل متحد به عراق (UNAMI) را به شورا ارایه نماید.

۳۱. از ایالات متحده درخواست می‌کند تا از طرف نیروهای چند ملیتی طی سه ماه از تاریخ تصویب این قطعنامه گزارشی از فعالیتهای و پیشرفتهای این نیروها به این شورا ارایه نماید و هر سه ماه پس از آن گزارش دیگری را ارسال کند.

۳۲. مقرر می‌دارد که این مسئله تحت نظر باقی بماند.

قطعنامه ۱۵۵۷ که توسط شورای امنیت در جلسه ۵۰۲۰ مورخ ۱۲ اوت ۲۰۰۴ به تصویب رسید:

شورای امنیت،

- با اشاره به تمامی قطعنامه های پیشین مرتبط به مسئله عراق و از جمله قطعنامه ۱۵۰۰ مورخ ۱۴ اوت ۲۰۰۳ و قطعنامه ۱۵۴۶ مورخ ۸ ژوئن ۲۰۰۴، بار دیگر بر استقلال، حاکمیت، یک پارچگی و تمامیت ارضی عراق تأکید می نماید.
- با اشاره به تأسیس هیأت کمک رسان سازمان ملل متحد در عراق (UNAMI) در ۱۴ اوت ۲۰۰۳، بار دیگر تأکید می کند که سازمان ملل متحد می بایستی نقش اصلی را در کمک به ملت و دولت عراق برای تشکیل نهادهای مورد نیاز حکومت انتخابی برعهده گیرد.
- از تعیین نماینده ویژه دبیرکل در عراق استقبال می نماید.
- با مطالعه گزارش دبیرکل مورخ ۵ اوت ۲۰۰۴ (S/2004/625)،
۱. مقرر می دارد که از تاریخ صدور این قطعنامه مدت حضور هیأت کمک رسان سازمان ملل متحد در عراق را به مدت ۱۲ ماه تمدید کند؛
 ۲. عزم خویش را برای بازبینی مدت حضور هیأت کمک رسان سازمان ملل متحد ۱۲ ماه یا زودتر، در صورتی که حکومت عراق در این زمینه درخواست کرد، بیان می دارد؛ و
 ۳. مقرر می دارد که این مسئله مورد پی گیری باقی بماند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی